

Izhaja vsak petek opoldne.

Naslov: Trst-Trieste

Casella Centro 37

ali pa: via Geppe 17/III.

Izdaja: konsorcij Malega lista

MALI LIST

TEDNIK ZA NOVICE IN POUK.

(Dr. Puntar)
ibljana - Jugoslavija

Male novice

Mali koledar.

Petek, 30. nov.: Andrej, apostol — Sobota, 1. decembra: Edmund, Natalija — Nedelja, 2. dec.: 1. adventna — Pondeljek, 3. dec.: Franc Ksaver — Torek, 4. dec.: Peter Hrizolog, Barbara — Sreda, 5. dec.: Saba — Četrtek, 6. dec.: Nikolaj — Petek, 7. dec.: Ambrož — Sobota, 8. dec.: brezmadežno — 9. dec.: 2. adventna nedelja.

Kaj pa zvonovi?

Mnoge pozidane cerkve še nimajo zvonov in na tozadenva vprašanja uradi odgovarjajo: ni več denarja. Kako to? Vlada je namreč stavila v proračun za zlitje novih zvonov 30 milijonov lir. Ta sklad je že porabljen. Gre zato, da vlada stavi v proračun nov znesek. Podminister Sardi je proti temu. Vsekakor so poslanci poklicani, da storijo, kar se da.

Čeden gospod.

V Kastelir v Istro prišel za zunega upravitelja 28 letni Marko Zelco. Z njegovim prihodom je iz cerkve izginila hrvatska pridiga. Gospod Zelco je vse hrvatske napise na križevem potu spremenil v laške. Končno je dal nadpis nad kipoma sv. Cirila in Metoda zbrisati in napisati «S. Pietro» in «S. Paulo.» Ali je to početje delo fanatika ali norca? Zelco, Zelco, ali si pozabil nauke, ki si jih čul v bogoslovni, nauke o pravičnosti? — Kam pride svet, ko zavre evangelij!

Zavednost na Koreškem.

Glasilo istrskih Hrvatov piše: V Avstriji so se vrstile 1921. volitve v parlament. Koroški Slovenci so tedaj oddali za svojo narodno listo 9869 glasov. Pred par tedni so se zopet vrstile volitve v zbornico. Slovenska lista je dobila 9868 glasov.

Pazite na gobe!

Marija Zdravlje v Puli je skuhalna zase in za dva sinova gobe.

Nekaj ur kasneje je po strašnih bolečinah umrla. Sinova sta bila prepeljana v bolnišnico, in je upanje, da ozdravita.

Za Dalmacijo.

Glavni tajnik državne stranke posl. Giunta je pred kratkim poslal neki telegram, v katerem je dejal med drugim: «Ob tej priliki ne smemo pozabiti Dalmacije in Dalmatincev (pod Jugoslavijo), ki vpijejo po svobodi in ki bodo to svobodo tudi dobili!»

Angleži obrekajo.

Manchester Guardian, londonski list, je napisal: «Pričakovali smo, da končno zmaga demokracija; zdaj pa vidimo, da demokracije propadajo.

Italija, konstitucionalna monarhija, je padla pod osebno tiranstvo enega pustolovca.» Proti temu pisaju so ogorčeno nastopili vsi laški listi.

Podgorje.

Kralj je podpisal odlok. Osebe, ki so bile preganjane še pod Avstrijo in so morale bežati na Laško, dobijo podporo v skupnem znesku 6 milijonov lir. 200 tisoč lir pa je določenih, da se razdelijo med osebe, ki so trpele kako škodo v času, ko je Italija napovedala vojsko Avstriji. Odlok za odškodnino za požgani Narodni dom izide kasneje, bržkone o sv. Nikolji.

Briškola in klofute.

37 letni Juri Antonijevič je bil s prijateljem Mihailom Blažico v neki zakotni krčmi v starem mestu. Načrila sta karte in liter istrskega. Juri je imel topot stanovitro smolo, že pri 6 igrah je izgubil. Zato je bil prepričan, da ga Mičel goljuja. Rekel je: «Sicer bi jaz ne mogel s tabo zgubiti». Nato Mičel: Juri, če ne znaš igrati, pojdi v šolo! Juri: Prav je, ali moram najti učitelja, ki bo sleparil kakor ti! Mičel: Ti, pazi, kaj govorиш, da te ne oklofutam! Juri: Molči, molči, uboga šleva! Pin, pon, pin, pon, tako sta si jih dajala, dokler nista obležala. Mičela so peljali v bolnico, Jurija pa v zapor.

Istrskega razbojnika

Kolarič so orožniki mislili, da so ubili. Pa so se varali! Ivan Kolarič, najbolj nevaren vseh istrskih roparjev, živi v istrskih gozdovih. Madje še, ima komaj 26 let, pa oropal je že stotine oseb. Pulska policija je razpisala nagrado 5000 lir za tistega, ki bi ga živega ali mrtvega spravil v roke oblastva, notranje ministrstvo je to sveto pomnožilo na 10.000. Toda vse zmanj! Pa kako je Kolarič nesramen! Pred kratkim je obiskal v Puli uredništvo dnevnika «Azione», imel ondaj razgovor ter prepovedal, da o njemu pišejo, nato pa je izginil. Orožniki ga pridno zasledujejo.

Vlada zelo skrbi

za laško šolstvo v Zadru. Za 20 tisoč dalmatinskih Lahov je vlada ustavila in vzdržuje gimnazijo ter licej, realko, obrtno šolo, trgovsko šolo, vzgojevališče sv. Demetrija, ki je žensko učiteljišče. Pol milijona Slovanov pa nima niti ene srednje sole!

Osebna vest.

Goriški knezonadškof je premestil dona Giovannija Stolfo iz Devina v Breginj, kjer bo za župnika.

Solski nadzornik.

Rubbia je zbral mlade učiteljice, bi so izšle letos iz šentpeterskega učiteljišča v Beneški Sloveniji ter jim je držal govor, v katerem jim je sporočil, da bodo nastavljene v slovenskih krajih na Primorskem ter jih je spodbujal, naj delujejo nato, da se čimprej poitalijanijo slovenski otroci. Tiste gospodične, ki se bodo posebno izkazale v tem, prejmejo ob koncu šolskega leta 1000 lir.

Nemški škofje

so zopet izdali pastirske pismo na nemške katoličane. Škofje pravijo: «Najgroznejša vojna je za nami. Namesto da bi se narodi sporazumeli in se spravili, so se krčevito oprjeli ozkosrčne sebičnosti in so se potopili v nacionalizmu. Mi pa se odpojavimo mislim in načrtom sovraštva in maščevanja. Ne vničujmo sovražnikov, marveč zblizajmo jih, ne razdvajajmo narodov, ampak združimo jih, ne motimo miru, ampak pospešujmo ga!»

Judež Iškarijot

je dobil za svoje delo enkratno plačo v znesku 30 srebrnikov.

Nemški kancler

ima par tisoč milijard mark meščne plače.

Joško Peternel,

urednik «Nove dobe», dobiva tole mesečno plačo: 1000 lir od deželnega odbora, 300 lir od gerentstva v Kanalu, 1500 lir kot komisar, skupno 3100 lir brez ozira na urejevanje «Nove dobe».

Politika, gospodarstvo in naše ljudstvo.

Naše časopis je polno politike. Glejte na pr. dopise Riječi! Sama politika, od a do ž. Pri tem pa ljudstvo propada. Ponekod opažamo vendar lep pokret. Ljudje začenjajo radi pisati o gospodarstvu. Gospodarsko vprašanje je poglavito. Ako gospodarsko propademo, propademo tudi narodno.

Prav veseli smo zato člankov pod naslovom »Poročilo iz severne Istre« in pa »Kako je na Vipavskem? Kratki, stvarni, vzorni poročili. Poprimimo se umnega gospodarstva!

Veselo sporočilo.

Po petih letih ugibanja se je tedenavnje vprašanje končno rešilo. Tedeni je goriško knezonadškofijstvo odobrilo pravila bratovščine sv. Mohorja za Slovane v Italiji. S tem se je ustanovila v Gorici **Mohorjeva družba** po vzorcu celovske. Odkar je rapalska pogodba razcepila Slovence, je bil reden prihod knjig stare Mohorjeve družbe skoro onemogočen ali vsaj silno oviran. Zdaj je ta težava premagana. V Gorici se je že sestavil prvi odbor, ki razpošlje tedni nabiralne pole vsem starim in mnogim novim poverjenikom. Vse naše ljudstvo se bo zopet zgrnilo okoli naše priljubljene Mohorjeve družbe. Prepričani smo, da bo odbor znal vsako leto sestaviti tako lepo zbrane knjige, da jih bo narod z veseljem pričakoval in rad prebiral.

Skladatelj.

Vinko Vodopivec je izdal letos v jeseni zopet zbirko pesmi za moški in mešani zbor. Od desetih pesmi so vse priproste in lahke kakor so bile njegove prejšnje izdane pesmi. Najlepša utegne biti četrta v tej zbirki. Problemov za strokovnjake v njih ni, pač pa je tu pa tam božja iskrica lepote, ki bo razveselila marsikatero srce in se mu priljubila.

Slovenski Narod,

najstarejši slovenski dnevnik, so pred nekaj dnevi zavzeli mladini Žerjavove stranke. Starini Tavčarjevih idej pa so »ven zleteli«. Ali bo dr. Žerjav obdržal poleg »Jutra« tudi »Narod« pri življenu ali bo enega ustavil, ni znano.

Mussolini je predložil,

tako poročajo belgrajski listi, te pogoje za rešitev reškega vprašanja: 1. Jugoslavija prizna aneksijo Reke po Italiji. 2. Jugoslaviji se prizna Delta in baroška luka. 3. Mali pomol v baroški luki je last Reke, ki pa ga da Jugoslaviji v najem za 99 let. 4. Jugoslavija dobi v reški luki prosto cono. Tako belgrajski listi, Angleški listi poročajo, da ponuja Mussolini odstop petih slovenskih občin z 10.000 prebivalci.

Gotovo pa je samo eno: Mussolini in Pašić se direktno pogajata brez posredovalcev in oba molčita krog.

Ruski boljševiki

pravijo, da stoji Nemčija pred revolucijo. Poljsko pa smatrajo za most, preko katerega bodo dobavljali žito Nemčiji, da bo vzdržala v revoluciji.

Svetogorski romarji

in sploh vsi, ki gredo v Gorico, najznajo, da dobijo okusno hrano po zelo nizki ceni pri domačinu Sfiligoju »Al bon Furlan« v ulici sv. Ivana (geto).

MIHEC IN JAKEC

MIHEC: Veljaki so razbili slogan.
JAKEC: Se igrajo z ljudstvom kakor z žogo
Skrajna treba jih nabiti,
To pomaga jim znabit.

Slovani v Južni Italiji.

Prihodnji objavimo nekoliko podatkov o naših bratih, ki živijo v malih naselbini južno od Abrucov. Mnogi rojaki niti ne vedo za to slovensko kolonijo.

To nedeljo

bo preteklo sto let, odkar so posvetili cerkev v Sv. Križu pri Trstu. Ob tej priliki se bodo vršile velike slovenske cerkve. Cerkev je posvetil 30. novembra 1823 škof Leonardis. Tedaj je pastiroval v Križu domači kapelan Kristjan Sirk, ki je okrasil cerkev. Sorodniki pok. Sirkovo bodo tedeni slavili njegov spomin. V nedeljo pa bo slovenska procesija, če bo vreme.

Reveži plačujejo za bogatine.

V prometnem letu 1920-1921 se je vozilo v I. razredu 4 milijone oseb, v II. razredu 13 milijonov, v III. razredu pa 110 milijonov oseb. Voznine za I. razred so znesle 118 milijonov, za II. razred 256, za III. razred pa 618 milijonov lir.

Računi so pokazali, da ima država od potnikov I. razreda izgubo 27 stotink za vsak kilometr, tako da znaša izguba celo leto 87 milijonov lir. Dohodki drugega razreda na splošno krijejo stroške. Tretji razred nosi velike dohodke in tako se krijejo izgube I. razreda. Na ta način reveži plačujejo za bogatine.

Parnik Helouan.

32 peči gori pod osmimi ogromnimi kotli, kjer se proizvaja para, ki goni stroje. Pa ne kurijo s premogom, ampak s tekočo nafto, katere parabijo v štirih urah celih 170 kvintalov! In vožnja do Aleksandrije traja 72 ur! Ni čudno, ako stane vozna v 4. razredu »samo« 900 lir! Težko torej, da bi se Pepo upal peljati v prvem klasu....

«Helouan» in «Vienna».

Kdo ju ne pozna, ta dva velikana parnika tržaškega Lloyda, ki vzdržuje tedensko službo med Trstom in Aleksandrijo? Saj se čujejo celo po Krasu vsak petek točno ob 1. pop. trije zamolki mogočni živigi, s katerimi naznanja eden ali drugi parnik svoj odhod. Vitko zgrajena, do pičice enaka, merita vsak 104 m dolžine. Vendar sta še prekratká; vsaj 25 m dolžine jima manjka, ker so ju morali za toliko skrajšati z ozirom na to, da nimajo tako dolgega doka, kjer ju popravljajo. Ko sta naložena, se popravljata v morje za celih 7-10 m, vendar pa znaša njuna visočina še vedno nad 15 m nad vodo.

Hitrca znaša od 17-19 milj na uro, kar bi bil čez 30 km! Pomisliti je treba, kakšna silna moč mora to biti, da žene takega orjaka po morski gladini.

Izselitev v Rusijo.

To poročilo smo prejeli od odličnega poznavalca izseljeniškega vprašanja. Nekatere misli so precej drzne. Objavimo članek v celoti in prepustimo odgovornost dopisniku samemu.

Ni obstanka pri nas.

Mizerija v naši Krajini je postala iz raznih vzrokov — skoro vsi gospodarski viri so usahnili, izdatki pa se povečali — tako nezgodna in splošne razmere tako neprijetne, da se čuti posebno delavski narod ogrožen na smrt na duši in telesu in da hoče izginiti kamorkoli.

Vsled omejitve doseljevanja v Združene države v severni Ameriki, vsled suženjskih pogojev v južni Ameriki in vsled inflacije v sosednjih državah, kamor so hodili delati svoj čas naši ljudje posebno čez zimo, pada na um — Rusija.

Dosedanje rusko-italijanske pogodbe.

In povedati moram, da se trudijo tudi vladni krogi za koncesije v Rusiji, in da so dobili nakazane Italijani velike teritorije v začasnih dogovorih s sovjetsko vlado z dne 26. dec. 1921, in da sta dodatno podpisala dne 24. maja 1922. v Genovi Schanzer in Čičerin važno konvenco. — Tudi sedanja vlada se zaveda v polni meri važnosti teh pogodb in jih bo dala ob bližnjem zasedanju zbornice ratificirati. Sila uči moliti in gledati tja, odkoder edino more priti vse dobro, v neizčrpna bogastva surovin in trge za oddajo prebitka industrijskih izdelkov, južnega sadja, in — človeškega materijala, za katerega je italijanski škorenj predstesen.

Malodušje.

Luciano Magrini, Gregorio Nofri, Fernando Pozzani i. dr. so kakor časnikarji pred časom šli v Rusijo in poročali o novem redu in zmedah tako prestrašeno, da je v Rimu zavladalo malodušje, in da so pogodbe ostale le na papirju.

Nova poročila in nove pogodbe.

Ampak 10. t. m. je poročala izveneniška komisija, v kateri je bil ing. Gavazzi, ing. Tosi in rag. Marinetti, samemu min. predsedniku taka čudska o novi Rusiji, da se jo smatra zdaj za obljuheno deželo. Zato bližnja ratifikacija starih preliminarjev in napoved novih pogodb posebno z gruzinsko (georgijsko) in dagestanško republiko (oboje severno od Baku in Batuma), kjer so neizčrpni premogokopi (Tkvarčelj pri luki Očemčiri ob Črnom morju), brezmejni kavkaški gozdovi, petrolejski viri, rude, živina itd. itd.

Težki pogoji.

Posameznikom pa ruska vlada ne dovoli vseliti se; priseljeni morajo biti od lastne države organizirani, finansirani, in prinesi morajo s seboj kapital posebno v strojih, v železniškem materialu, orodju, obleki,

stavbnem pristroju itd. Tam je samo zemlja in svoboda.

Predvidevanje.

Dasi je rusko podnebje preostro za Italijane, je pričakovati v kratkem velikanskih izseljeniških organiziranih akcij.

Kaj bo z nami?

Da se povrnemo na naše lastno preče vprašanje obstanka (eksistence), duševne in telesne, se nam vrieva z ozirom na naše vladalce, ki nam otežujejo in naravnost odreka oboje, vprašanje: Kakšen namen imajo z nami? Previsoko cenimo našo vlado, da bi ji podtikali zgolj namen mučenja.

Oni nas hočejo najbrž izriniti (ali kakor pravijo Nemci «hinausekeln»), da bi naselili prav do Smežnika svoj element; nas pa dati morda na Rusko, kakor so izgnali Egipčani Jude, katere je odpeljal Mojzes v obljuheno deželo. — In naše Rudeča morje naj bi bilo Črno morje? In Palestina Gruzinsko in Dagestan? Pa imamo Mojzes? Junaka, ki bi znal to moderno preselitev naroda organizirati in zahtevati od vlade svojih dvajset miljard lir, ki so neobhodno potrebne? Naši izvoljeni zastopniki naroda naj bi tozadenvno malo posondirali v Rimu. Nam je itak vseeno; ker tako življenje, kakor ga imamo danes, ni življenje, in manjstršna je smrt v črnej zemlje grobi!

Spectator.

Kako je na Vipavskem?

Poročilo iz Dobravelj.

Dobravelje, 15.-XI.-23.

Ker se iz naše občine ne oglaši nihče, da bi kaj napisal, namenil sem se jaz opisati nekoliko naše gospodarsko življenje.

Naša letina.

Naša občina je bolj poljedelsko-živinorejska in je v primeru z drugimi vipavskimi občinami mnogo lepo in umno obdelana, zato se pa pri nas mnogo več pridelava. Letošnja letina se je obnesla še precej dobro. Posebno se je pridelalo mnogo sena in otave, tako da bodo ostajale večje množine za prodajo, ker je bilo ob času košnje vreme zelo lepo. Prav zato pa je tudi seno lepo spravljeno in se priporoča kupcem, kateri rabijo dobro blago.

Letos se je pridelalo mnogo več vin na kloni; tudi je kapljica letos mnogo boljša. Poleg letošnjega pridelka pa imamo v dobravski zadruži še okoli 300 hl vina starega pridelka. Kakor se vidi, ne bo treba žeje prodajati, posebno ker se oglaša malo kupcev. Zeleti bi bilo, da se krčmarji iz naših goratih krajev obračajo k nam, ne pa da kupujejo ničvredne fabrikate od raznih vinovih veletrgovcev.

Umo poljedelstvo.

Ker leži naša občina na lepi in roditvi ravni, imamo precej lepo

razvito poljedelstvo, posebno so lepo obdelana polja nekaterih bolj umnih kmetovalcev.

Ta polja dajejo pravovrsne pridelke, pred vsem se prideluje mnogo koruze, krompirja in žita. Seveda bi se s še bolj umnim obdelovanjem in gnojenjem pridelalo veliko več. Kar se tiče umnega ali racionalnega gospodarstva, moram posebno poohvaliti občane iz vasice Hrobači, kateri imajo svojo zemljo v najlepšem redu obdelano. Važen za nas je tudi sadni pridelek. Letos so največ počrešnjah popraševali.

Oprimimo se živinoreje!

Glede živinoreje moram omeniti, da smo v predvojnem stanju; živine bo najbrž še več. **Zeleti bi bilo, da se kmetje te panoge kmetijstva še bolj oprimejo**, ker umno ravnanje z živino primaša kmetu lepe dohodke. Velik nedostatek pri naši živini je, da nimamo enotne pasme, kar pa se ne da tako hitro odpraviti.

Spor med istrsko organizacijo in tržaškimi veljaki

(Med «Istro» in «Edinostjo» — Tržaški voditelji in istrski denar — Veljaki se boje datu račun o denarju — Predsednik hrvatske organizacije obtožuje drje Wilfana — Dr Mikuletič in pismo — Veljaki izrabljajo Istro).

Razkritje.

Kdor čita Edinost in Istro, je opazil, kako sta si ta dva lista že par mesecov v laseh. Vedno se brata, lašata, klofutata. Edinost piše o «onem gospodu pri Istri», Istra pa piše o «gospodi pri Edinost». Mi, ki smo vse brali, nismo vedeli, zakaj pravzaprav gre. Te dni je Istra nenadno nehalasati in brati ter je začela govoriti.

Doslej se je bil boj med obema podkovrom, zdaj pa je «Istra» brenila kovter in tako smo pokukali, kaj se je godilo in se godi pod kovrom. Videli smo, da ne gre za boj med obema listoma, ki sta oba iz papirja, ampak med g. Milanovičem, ki govori v imenu društva za Hrvate in Slovence v Istri in med gospodarjem dnevnika drjem Slavikom, ki govori v imenu svojih ožjih priateljev.

Stari grehi. Kje je denar?

Že 1919. so različni narodni odbori pri nas nabirali denar za obrambni sklad. Ta denar je prišel v roke tržaških veljakov, ker takrat je tržaško društvo vodilo tudi politiko v Istri. Ko so Istrani uvideli, da se tržaški žakelj le polni, pri tem pa da Istra strada in da Istra nima pri žaklju besede, se je g. M. kot predsednik istrske organizacije pritožil v Trstu zastran tega.

Istrani protestirajo.

Ko vse to ni nič izdal, so se Istrani zbrali, da protestirajo, in so tirjali od tržaškega vodstva, naj ono dovoli, da stopi v odbor Narodnega sklada vsaj en Istran. To prošnjo pa so ve-

Kaj nam veselje jemlje.

Dalo bi se še dobro izhajati, ko bi se le našli kupci za naše pridelke in ko bi davčno oblastvo ne nakladalo našemu kmetu tako velikih davkov in doklad, ker s tem mu jemlje veselje do dela. Posebno bi bilo želeti, da se odpravi ali pa vsaj zmanjša davek na vino, katerega mora naš kmet plačati. Kajpada se je tistih 20 lir lahko plačevalo, ko je bila cena vini od L 250 do 300, ne pa danes, ko ga mora kmet prodajati še izpod 1 L.

Tako je torej približno pri nas gospodarsko življenje. Upamo, da se v kratkem času odpre temu primeren izhod.

Slavo Vrčon.

Priporočamo kar najtopleje vsem čitateljem naslednje domače trgovske, oziroma obrtna tvrdke po geslu «Svoj k svojim!»

Urbančič Franc, Gradisče, Obrovo Cerkvenik Josip, Škocilje Prebilč Josip, Pasjak.

Ijaki v Trstu odbili. To je rodilo v Istranih nezaupanje.

Istrske škode.

Kasneje je predsednik istrske organizacije v tržaški seji tožil, da so tržaški voditelji napravili istrskemu narodu ogromno škodo. Pozval je obtožence, naj imenujejo par oseb, pred katerimi bo dokazal vse obtožbe. Voditelji tudi te prošnje niso uslušali.

Tajnik in pismo.

Istrski rodoljubi iz poreškega in pazinskega okraja so se zbrali ter so poslali nujno pismo na pol. tajnika, da ga izroči predsedniku držu Wilfanu. To nujno pismo je tajnik držal v žepu štiri mesece. Po štirih mesecih je, a to na proteste Istranov, dr. Wilfan dobil to pismo, toda do danes (2 leti že) še ni dal Istranom odgovora.

Istra in časopisje.

Ko so prijatelji našega naroda požgali slovansko tiskarno v Pazinu in so ostali istrski Hrvatje brez lista, so Istrani nujno prosili, naj vodstvo v Trstu pomaga prinesi hrvatski list v Trst. Dokazano je bilo, da bi mogel list izhajati v 14 dneh, pa oni tega niso hoteli.

Istrski begunci.

Končno toži istrsko glasilo, da so Istrani s svojimi ustanovami pred požigom pribegali kakor begunci v Trst, kjer so upali na pomoč pri bratih, pa so našli pri vodstvu korupcijo in izkorisčanje Istre.

Zaključek.

Mi smo priobčili le glavne točke iz istrske obtožnice, ki je v glavnem naperjena proti našim tržaškim voditeljem. Kaj odgovori «Edinost», ne vemo, pa bomo čitateljem sporočili, ker vemo, da jim je zelo na tem, da izvejo resnico.

PODLISTEK

Ivan Mazuranič, ki je priznano eden izmed največjih hrvatskih pisateljev, je napisal tole zanimivo črto, katero priobčimo dobesedno prestavljeno.

Gnezdo.

Naše dvorišče je bilo ograjeno s kamnitim zidom. V tem zidu se je vgnezdila ptičica.

Vhod v gnezdo je bil na vnanji strani, ali v zidu je bila razpoklina ter smo mogli — z naše strani — skozi razpoklino motriti vse, kar se je godilo v gnezdu.

S tem pa nismo nadlegovali ptice.

Kakšno veselje smo otroci uživali, ko smo gledali, kako ptica sedi, potem kaže prinaša mladičem hrane, kako jih pita, napaja, čisti...

Cele ure smo takole gledali.

Nekoč je pritekla k meni mala sestra jokajoč, da je kača v gnezdu.

«In mladiči?»

«Pozrla jih je kača.»

— — — — — Saj res! V gnezdu je kača, na zidu pa sirota ptica žaluje — — — — —

Poznam neko siromašno vdovo, ki je imela polno hišo otrok. — — — — —

A kdo je sedaj v hiši? — **Advokat!** Kadar vidim to vdovo, se vselej spominim uboge ptičice... — — — — —

— — — — —

Kako je zganje nastalo.

(Narodna pripovedka.)

Kadar je Bog ustvaril, kar vidimo in cesar ne vidimo, je ustvaril tudi žganje, ta krvoseč ljudske blaginje, in si

cer iz treh kapljic krvi. Prva kaplja je bila od petelina, druga od volka, tretja od svinje.

Bog je reklo: «Kadar človek izpije en kozarček, je popil prvo kaplico krvi, in bo zapel kakor petelin. Kadar izpije drugi kozarček, popije drugo kaplico krvi in začne vsakogar napadati in tuliti kakor volk. Kadar izpije tretji kozarček, pa bo legal povsod kakor svinja.» — — — — —

— — — — —

Pesem o treh bluzah.

(Rihemberška narodna.)

1. Če pelje pot te v Rihemberk, popotnik tam postoj, ob cesti hišica stoji, v nji slavni je Cigoj.
2. Če prašaš, slavo s čim dobil?, pove ti brž Cigoj: le jaz spremiščat bluze znam, in drug ne, dragi moj!
3. Mi prva fajn pristojala, avstrijski bil je kroj, Slovence ž njo sem jaz krotil: **«Ein braver Mann, Zigoj!»**
4. Oblekel pa sokolsko sem, ko stopil sem v pokoj; navdušeno donel je klic: **«živi naj starosta Cigoj!»**
5. Najlepšo nosim danes pa in z njo grem tudi v boj. Mi piše oče Mušolin:

«Fratello ottimo Sigoi.»

6. Če slavna vas je Rihemberg, to storil je Cigoj.

Ko neha zdanja slava pa, bo maček velik in pa — joj!

GOSPODARSTVO

Kako smo preskrbljeni za zimo

Na naš poziv so se dopisniki polno stevilno odzvali ter so nam poslali letinska poročila. Prihodnjie nadaljujemo.

SEŽANA.

Letina je bila pri nas, kakor tudi v naši okolici, precej boljša od lanskega leta. Največ se je pridelalo sene, krompirja in repe; otave je bilo malo, kakor tudi turšice in fižola. Vinski in zitni pridelek je bil srednji.

Cene: krompir — 50 st., oves — 80 st., ječmen 1 L do 1.20, ježenica 1 L do 1.30, seno q. 30—35 L, vino hl 120—140 L.

Semenj se 22. novembra ni vršil radi slabega vremena.

RODIK.

Sena četrtino več ko lani, otave malo, zita srednja letina. Krompir iz domačega semena je slabo uspel, boljši je krompir iz importiranega semena. Ajda srednje, repa izvrstno uspela. Cene ne pridejo v postev, ker pri nas ni pridelkov na prodaj.

LANDOL.

Pridelki pri nas bolj srednji. Krompirja nekateri dosti več od lani, drugi pa manj. Fižola se za seme ne bo. S senom je takš, bolj srednja letina, ker je suša pritiskala; pa je potem otava in onuka nadomestila. Zito slabo. Hruške, jabolka in česplje zelo slabo obrodile. Z zeljem smo pa bogati, korenje in pesa se je dobro obneslo, tako da bodo prešici preskrbljeni. Cena sene je tako nizka: 17 do 18 L za kvintal.

SEMPOLAJ.

Krompirja imamo obilo, pšenice in ječmena tudi, fižola pa vsled suše prav slabo. Ajda se je dobro oporesla, koruza prav slabo. Z repo smo bogati. Belega vina precej, črnega prav malo. Križ imamo s krščarji, ki nam ponujajo 1.50 do 2 liri in se nočejo umakniti, dočim se prodaja naše vino pri njih po 3.60 do 4 L.

DORNBURG.

Vinska letina za 25% boljša ko lani; tudi na kakovosti se pozna in to radi toplega poletja, dežja o pravem času in za kakih 10 dni zadržane trgate. Tudi toče nismo imeli. Cena vinu je 1.30 — 1.60 lir pri litru na debelo. Turšica: radi pomankanja dežja o pravem času letina slabša od lani. Pridelamo je komaj 1/3. Navezani smo na 2/3 uvoza. Krompir: letina boljša od lanske. O ceni ne govorimo, ker pridelka vsak le za svojo rabo. Enako so vsi drugi pridelki le za lastno rabo. Navezani smo le na vino. Revnejši poleg tega še na «žornade» in delo pri kakem podjetju, ki se pa dnevno manjša.

DOBRAVLJE na Vipavskem.

Letos se je pridelalo mnogo več vina ko preteklo leto. Cena novemu vinu je od L 85.— do L 130.— za hl; splošno je vino mnogo boljše od lanskega. Za seno je bila letina izborna; posebno tiste senožeti, katere so bile v jeseni pognojene z gnojem ali pa z umetnim gnojilom, so se posebno obnesle; tudi otave se je nakosilo zelo mnogo, ponekod kosijo v tretje. Cena senu je od 25 — 35 za kvintal; na prodaj so večje množine. Seno je izvrstno za mlečne krave, ker se prideluje na opuščenih njivah in je vmes mnogo detelje. Krompirja bo tudi za domačo rabo dovolj; bolj pozno se bo še nekaj prodalo. Ravno tako je tudi koruza, katere se zelo mnogo seje, dobro obrodila. Zito je letos na splošno dobro izpallo; ravno tako tudi drugi pridelki. Samo kupcev ni videti nič.

ŠTANJEL.

Naša letina za zito, krompir in seno dobra, za koruzo in fižol slaba. Glavni pridelki pri nas je vino. Vino smo pridelali na splošno še precej dobro, približno ko lani. Slabo vreme je oviralo v zarodu, ko je cvetelo, zraven še suša in malo toče. Dru-

gače bi bila letina dosti boljša. Cena vinu je sedaj 130 — 170 lir hektoliter. Kupčija zelo mrtva. Zraven se davek na vino! Ljudstvo nezadovoljno in potroš. Vedno večji davki! Če je dobra letina, se pridelava pri nas komaj za polovico leta, potem pa k trgovcu. Suša nam je letos dosti skodovala. Večina čaka resitve, ali bo kaj z žganjekuhu. Pravijo, da je šel tajnik obč. Smarje k prefektu v Videm, ki da mu je odgovoril, da ne dovoljno na noben način, dokler ne pride rešitev. Zeleli bi kaj pojasnila. Drugače reyščina vedno večja, za služka nobenega. Marsikakšen ima še upanje na Ameriko.

LOKAVEC.

Glavni pridelki je seno in koruza. Za seno je bila še precej dobra letina, za 1/4 več od lanskega, cena za 100 kg. L 30. Koruza je bila vsled suše in spomladanskih vetrov polovico manj od lanske, pa vendar se tako srednja letina, ker lani je bila za koruzo izredno dobra letina. Za krompir in drugo sočivje je bila srednja letina. Žita pri nas malo sejemo, ker ga vetrovi vničenje. Za vino pa je bila prav dobra letina, skoraj še enkrat toliko ko lani. Kakovost izvrstna. Cena od 80 do 100 L za hl. Sadja je bilo vsled spomladanskih vetrov in mraza prav malo, pa se tistega nismo mogli prodati, ker ni bilo kupcev.

KOEJEGLAVA.

Za pšenico je bila srednja letina. Ječmena je bila manj kakor smo pričakovali. Koruza je vsled suše tako zelo trpeča, da ni bilo niti četrtine pridelka, kojega smo upali. Krompir se je deloma še najbolje obnesel; a batil se je, da bo težko dočakal do saditve; kmetje tožijo, da jim močno gnije. Fižola komaj za seme. Ajda je obrodila le bolj v močni in vlažni zemlji, v apneni pa ni prišla niti ven (pridelek polovičen). Vinski pridelki je toča za polovico vničila. Glavni pridelki je pšenica in koruza! Vseh pridelkov razen pšenice je nad polovico manj ko lani. Sena kakor lani.

BERJE.

Letina pri nas srednja. Pomladni je zadostno deževje pospešilo rast trave in žita, a poletna suša je popolnoma vničila turšico, ki je skoro glavni živež. Vinski pridelki je tudi močno zaostal radi neugodnega vremena ob cvetju. Zlasti finejšč vrste trt črnega grozdja so zelo malo obrodile. Za to pa je pridelek, kolikor ga je, mnogo boljši od lanskega. Kupčije vinske ni nikake. Cena, kolikor je dosedaj prodanega, se vrati okoli 4 L na hl pri dobrem teranu.

Splošne cene v državi (maksimalne cene).

Zito. Pšenica 94 L za kv., koruza 92, ječmen 90, oves 82, rž 76. — **Volovi** žive teže v Lombardiji 660, v Rimu 560, v Toskani 560, na Beneškem 535. — **Krave** v Lombardiji 630, v Rimu 490, na Beneškem 490. — **Teleta** v Rimu 800, Napoli 800, Lombardiji 950, na Beneškem 740. — **Prašiči** v Lombardiji 790, Pijemontu 805, Rimu 805. — **Kokosi** žive v Lombardiji 12 L za kilo, v Rimu 15, na Beneškem 12. — **Jagnjeti** 850, ovce 440, janci 500.

Seno v Lombardiji L 70, Napoli 53, Pijemontu 63, Rimu 40, na Beneškem 49. — **Slama:** Lombardija 20, Napoli 17, Rim 17, Pijemont 20, Beneščija 16.

Vino. Toščana: belo, kvintal 200 L, črno 280. Beneščija: belo za kvintal 280; Furlanija 210. Lombardija: moskat, kvintal 330, črno 260 L. Kampanja: belo po 12.50 L za stopinjo, črno 16 L za stopinjo.

Krompir: Bolonja kvintal 35, Napoli 30, Rim 42. — **Paradižniki:** Milan kg 0.60, Rim 0.55 L. — **Limone:** Napoli 50 L za kv., Palermo en zaborj 25 L. — **Jajca:** Bolonja 7.80 L za 12, Padova,

Milan 8 L. — **Grozde:** Rim 170 L za kv. — **Maslo:** Milan 16 L za kg, Rim 19. — **Slanina:** domaća laška 820 L za kv., amerikanska 775 L. — **Olijeno olje:** Kalabrija 700 L za kvintal, Toščana 725 L.

— :oo: —

Poročilo iz severne Istre.

Poljski pridelki.

Letošnja letina je bila nasprotno boljša od lanske, vendar ne povsem zadovoljiva. Zito je trpečo radi črva in susu. Krompirja so pridelali razmeroma dobro tisti gospodarji, ki so premenjali seme. Izkazalo se je, da je tolminski krompir primeren za naše kraje. Žal si ga niso mogli spomladni vsi nabaviti vsled prevelike siromašnine in visoke cene. Ako bo k letu cenejši, ga bo treba še naročiti od Tolmincev. Pridelki na krompirju pa vso ni tako obilen kot v boljših letih nekoč, zato ker se je manj sadilo. Fižol se pa že dolgo letni tako slabo sponsel kot letos; lahko rečemo, da ga ni. Pese, korenja ni, repe je dovolj, ker je mila jesen; tudi zelja več nego lani; opaža se pa, da letos močno gnije.

Naše sadje.

Česplje so prav dobro rodile, a prav malo vrgle. Po 20 lir stot so jih dajali v Trstu, nekteri se ceneje, komaj za stroške pobiranja in vožnje; kdor jih je dal po 30, je lahko vesel. Žganja se bo zelo malo kuhalo, dobička ne bo z njim čisto nič. Nekteri gospodarji sekajo čespljevo drevje. Jabolk je bilo letos prav malo, cena se še.

Zivinoreja.

Kmetova moč pa je govedo. Vsled prejšnjih slabih letin pa je število goved padlo na 2 tretjini običajnega stanja. Letos je sena dokaj vec in tudi ugodna jesen za paso; ljudje bi radi spet kako govedo dokupili, pa ni denarja in ni posojila.

Prasci in draginja.

Med prasci razsaja rdečica; skoraj polovico manj se jih bo zaklalo, kakor bi se jih drugače; zopet bo prisel zaničevani petek do svoje veljave. Cena mladih prasic je ogromna, 200 lir komad. Pred vojno je bilo prase 2 vreči krompirja, zdaj stane 6 vreč krompirja. To je naravnost neumna cena. Pa saj je se marsikaj neumnega v današnjih časih. S kmetom gre navzdol in ni ga, ki bi mu segel pod pazduho in ga pridral; kdor bi hotel, ne more, kdor bi moral, ne mara.

— :oo: —

Lira in vlada.

Ko je nastopal vlado ata Mussolini, je zagotovil, da bo v 6 mesecih lira zrastla za 50%. Mussolini je zavzel vlado 1. novembra 1922. Tedaj si dal 105 lir za en funt, in si dal 23.71 lir za en dolar. Nekaj časa se je zdelo, da ima Mussolini srečo, zakaj dne 31. decembra si dal samo 96.67 lir za en funt, in samo 19.70 lir za en dolar. Toda ta slava je trajala le kratko dobo. Od tedaj smo šli stalno navzdol do meseca julija. Dne 1. julija je stal funt 104.25 L, dolar 22.90 L; dne 1. avgusta funt 106 L, dolar 23.20 L; dne 1. septembra funt 103.25, dolar 24 L; dne 1. oktobra funt 100.40, dolar 22.25; dne 1. novembra funt 100.25, dolar 22.45; dne 17. novembra funt 104, dolar 24 L.

Kaj sledi iz tega?

Sledijo resnice, ki se ne dajo pobiti. Najnižja cena za funt je bila v dobi od julija do novembra 99, najvišja pa 108; najnižja cena za dolar 22, najvišja 24. Lira je z ozirom na funt v tem četrletju padla od 0.25 na 0.23 svoje lastne vrednosti, z ozirom na dolar pa od 0.23 na 0.27. To se pravi z drugimi resnicami: lira je padla v 3 mesecih za 10%. In številke so, ki štejejo kaj, ne pa besede.

Mussolinijev poskus, da bi dvignil vrednost lire, se je popolnoma izjavil. En leto poskušnje je to nepobitno dokazalo.

Kaj tedaj?

Danes ne gre več zato, da se lira dvigne, ampak zato, da se ustali, da se ne bo gibala gor in dol. Zakaj to dviganje in padanje je zelo dobro došlo za špekulant, za trgovino in promet pa je silno škodljivo. Stalnost valute doseči, to je sedaj naloga vlade.

Ena izmed težav za ustaljenje lire je nedržana beseda vlade, ki je spočetka natančno določila sveto izdatkov, a jih je kasneje krepko prekorčila, zlasti kar se tiče stroškov za zrakoplovstvo, milico in za razne tajne izdatke.

Usoda vlade.

Lira torej še zdaleka ni dosegla zaželenega ravnotežja. Zato je položaj našega državnega gospodarstva težaven in zakrivljen ga more samo tisti, ki noče resnice povedati. V rešitvi tega vprašanja leži usoda Mussolinijeve vlade.

Po čem je lira?

Dne 28. novembra si dal ali dobil:
za 100 dinarjev — 26.15 L.
za 10.000 avstr. kron — 3.0 st.
za 100 č. kron — 67.25 L.
za 100 fr. frankov 124.30 L.
za 1 dolar — 23.08 L.
za 1 funt — 101.10 L.

MALI OGLASI

stanje 20 stot. za besedo. Pri 5 kratni 10%, pri 26 kratni 15%, pri 52 kratni objavi 20% popusta.

ZALOGA DOMAČIH VIN : pristen vi-pavec, istrski relošk in kraški teran. Na debelo in za družine via Cunicoli 3, na drobno v gostilni via Giuliani 32, Cenjenemu občinstvu se priporoča Franco Strancar.

VELIKA ZALOGA papirja, papirnatih vrečic. Uvoz in izvoz na vse kraje. Po ugodnih cenah. Tvrda Gastone Dolinar Trst : via Ugo Ponio 5.

KRASEVEC želi otvoriti trgovino z mešanim blagom. Veletrgovci, ki mu hočejo dajati blago v razprodajo, naj se javijo. Naslov pri upravi lista.

NAJBOLJŠA PRILIKA za nakup raznovrstnega blaga samo na debelo za prepodajalce v Trstu, via S. Nicolò 19.

POZOR!

Zaloga **eternita** za pokrivanje streh se dobi v Trstu, via Milano 14 (v isti ulici je Stokova trgovina).

ADRIA-ČEVLJE

Izdelek Čevljarske zadruge v Mirnu

dobiš v prodajalnah:

Trst, Via dei Rettori I
Gorica, Corso Verdi 32
Trdni, elegantni čevlji, znani po vseh jadranskih deželah.

Kaj nam z dežele pišejo

Caruso razočaran — Zgoniška gospa pozabila na štanjelsko zgodbo — Štiri brzjavke — Ceste in šole v Materiji — V Rodiku plešejo — Naš priatelj v Kalcinah.

MATERIJA.

V «Malem Listu» št. 40. je člančič iz Materije, v katerem pravi njegov «spisatelj», di ni priatelj tinte, ali jaz mu pa povem, da je velik priatelj tinte, ker zna prav dobro črni.

Najbrže — kolikor sem slisal — se je podpisal z imenom Svetina iz Brezovice št. 3., ali vedite, da je lagal, ker je v vsej občini Materija en sam Svetina, star krog 80 let in nepismen, ki gotovo dopisa ni poslal.

Glede sol: v Materiji sta 2 razreda, vsak v svojem prostoru. Ital. razred je za 16 otrok se prevelik, slovenski zadevuje. Če so prostori razmeram primerno urejeni, temu ni kriv občastop. Za zgradbo sol v Materiji in Slivju sta že v drugič predložena tozadneva načrta vladni. Kdo je kriv, če ni rešitve? Tatrska šola je nastanjena v «farovžu», sezidanem od Tatrcov krog leta 1870., toraj ni hlev! Na Kozjancih se pa lahko dopisnik «špegla», da ni jezik edino sredstvo, temveč je treba vztrajnega dela.

No, in ceste?

Občinske ceste morajo prizadete vasi same popravljati. Popravile so jih: Brezovobrd in Slope; Ostrovica pa je sama izvedla novo, krog 6 km dolgo cesto cez Artviže na Rodik.

Ostale vasi čakajo mano — državno podporo — za popravo lastnih cest in kolovozov. Kdo je pa tega kriv? In invalidi? Naj se navedejo imena vseh «premnogih», ki po krivdi občine ne prejemajo penzij. Le ven z imeni.

Vem tudi dobro, da ste dopis zelo ostrigli radi napadov na razne osebe.

Vem pač tudi, da je dopisnik poslal zopet sličen dopis na naslov: A. Potocnjak, Vrdela, s pozivom, da ga dočlena oseba da prevesti za «Piccolo». Evo značaja!

Kako so rekli včasih? «Der grösste Schuft im ganzen Land, ist und bleibt del Denunziant!».

RODIK.

Kakor povsod tako tudi pri nas radi beremo «Mali list», ki se nam je najbolj priljubil, ker nam prinese vedno dosti novic. Pri nas je bila letina srednja, toda nayzlic temu smo na slabem, ker si moramo za polovico leta kupiti živeza, zraven tega pa nas tarejo strahoviti davki. Eno pa nas boli, in to je nasa mladina, ki se za revščino ne meni, ampak misli samo na plesno vrvenje. Skoro vsako nedeljo se vrši ples. Preteklo nedeljo so plesala nele 16, ampak celo 14. letna dekleta oziroma dekletca. Naše zupanstvo je že večkrat nastopilo proti tej razvadi, a brez uspeha. Ako ne bo konca noremu početju, se bo pač treba obrniti na višje oblastvo. Matere pa, ki puščajo svoje otroke na ples, naj bi jih naši časniki po imenih osramotili.

KALCINE PRI IZOLI.

Ko sem prvič zagledal «Mali list», sem ga prebral in takoj naročil in se trije z mano; kasneje so se naročili od nas se štirje in danes novi štirje posestniki. Resnično ti povem, dragi «Mali list», da te imamo kakor za svojega učitelja, ker prinašaš poštene članke, ker pišeš nam iz srca in daješ pravega pouka nam kmetom. In ker si pravčen, si se nam še posebno priljubil.

BORŠT.

Informacijski urad je prejel naslednja brzjavna poročila: Boršt, 27. nov.: Danes točno ob 8. uri je od tu odpotoval cirkus Caruso. — Rajhenburg, 28. nov.: S tužnim srcem doznal za odhod koruze. Včeraj meni, danes tebi. Ti mene, Bog tebe. Jereb Franc. — Ljubljana, 29. nov.: Zbogom, dragi listohezgec! Košutnik Fran. — Ljubljana, 30. nov.: Srečno pot! Logar Ana.

KOPER.

V mesecu septembru in oktobru so izpeljali s koprskega trga naslednje blago: 2570 kvintalov grozja, 1430 kv. paradižnikov, 850 kv. fig, 180 kv. krompirja, 70 kv. flzola, 290 kv. kostanja, 220 kv. hrušk in 340 kv. čespelj.

ZGONIK. Neki fant nam je poslal daljše pismo, v katerem opisuje tamošnjo gospo učiteljico in njene lastnosti, ki so take, da se je pristudila vsem Zgoničanom. Celega dopisa ne moremo objaviti, ker je predolg, pač pa se omejimo na tale stavek: «Gospa, ali ste pozabila, da so vas lani iz Štanjela zapodili? Ali se ne spomnите, kako so tam vsi starši podpisali in poslali v Trst, da nočejo v vasi pohujšanja? Motite se, če mislite, da pri nas nimamo tinte in papirja. Mi imamo pravico peti slovenske pesmi in samo Judež nas more zato tožiti pri orožnikih.»

IZ BREGA. Sedmakov grando amiko šjor Karuza ne gre, kakor je pripovedoval, v Trst, v lahko službičo, z dobro plačo, v sijajno opremljeno stanovanje s 6 sobami, bližu morja, ampak pojde k Sv. Soboti, v težko službo s pičlo plačo in v revno stanovanje v precej staro barako. Preden je šel, takò je pel:

Lahka službica in mastna plača,
Lep kvartir in šik palača,
Nobel gwant in fajn jedala!

Ko pa prišel je, vzkliknil je:
Težka služba, postna plača,
Gnjil kvartir, glij za berača,
Reven gwant, vsak dan pogača!

Kdor vino transportira, naj pozna vladni odlok od 12. jul. 1923., ki velja za enkrat do 31. decembra. Ta odlok pravi: Nobena železniška postaja ne sprejme prevoza vina, ako ne pokažeš poleg navadnih prevoznih dokumentov **spremnice (bolletta di accompagnamento)**, ki jo izda finančni, davčni, poštni ali županski urad.

Ni pa treba spremnice, ako transportiraš kako tipično vino (kakor vermut, marsalo, šumeča vina itd.).

Ni treba spremnice, ako transportiraš samo 10 litrov vina.

Je pa potrebna spedičijska spremnica (bolletta di spedizione) vsak čas, ako transportiraš vino v tujino, v laške kolonije, v tovarno kisa ali žganja in v vsakem slučaju, ko producen oddà vino vinskemu veleprodajcu. To specidijsko spremnico izda tehnični finančni urad.

Iz sv. pisma.

V današnjih prežalostnih časih nam bo dobrodošla beseda 36. psalma, ki se glasi:

«Grešniki so iztegnili meč iz nožnice in napeli so svoj lok, da bi pokončali reveža in sirote. Meč naj prehode njih lastna srca in lok njihov naj poši! Krivični bodo kaznovani in njih se ne bo pokončano, prevični pa bodo poddedovali zemljo in jo bodo posedovali.»

NAŠA POŠTA.

Gospod Štolfa, upravitelj župe v Devinu: Pošljite tisto Edinosti, mi ne moremo priobčiti. Tisti verz se glasi: «Črna zemlja naj pogrezne tega, kdor odpada.»

Deskle. J. G.: berite članek! Trst, kmetovalec: naš nastop je bil zelo potreben, saj so sklep preklicali in tako so prihranili 4000 lir, ki so jih hoteli vreči v razkolne namene.

Hrušica, A. J.: ako priobčimo nas takoj peljejo «na varno».

Stab. Tip. S. Spazzal, via Commerciale 8.

Vedež

za leto 1924.

je izšel!

Dobiva se v knjigarni

J. ŠTOKA

TRST - via Milano 37 - TRST

Cene oglasov: za en centimeter više v eni koloni štiri lire. Popusti pri 5 kratni objavi 5 od sto, pri 10 kratni 10 od sto, pri 25 kratni 20 od sto, pri 52 kratni 30 od sto popusta

Zobotehnični ambulatorij

TRST, Via Settefontane št. 6, I nad.

odprt vsak dan od 8.—18. in od 15.—19. Izvršujejo se hitro in točno vsa dela z zlatom kakor tudi zobnice s kavčukom. Slovencem 10% popusta kakor tudi plačilo na obroke. Delo zajamčeno.

EGIDIJ SCHIFFLIN, koncesionirani zobotehnik.

Novo pogrebno podjetje Trst

Corso V. E. III, št. 47.

Prevoz mrličev na vse kraje. Raznovrstni pogrebi. Prodaja vsakovrstne lesene in konvinaste krste, sveže in umetne vence, nagrobne svetilke in sploh vse mrtvaške predmete. Ima v zalogi pristne Kopačeve sveče za cerkve. Cene zmerne, postrežba točna.

Zadružna klet v Bujah

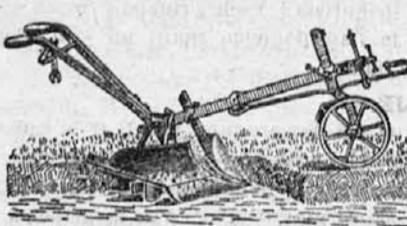
Cantina sociale coop. di Buje-Istria

ZALOGA V TRSTU

via Gatteri 16

Izvrstna istrska vina v tranzitu: namizna in razkošna. Prvovrsten moškat. — Cene absolutne konkurence.

Kmetovalci pozor!

M. Breziarg in sin

GORICA, Via Carducci (nekajdaj Gospaska ulica) št. 19

Oglejte si bogato zalogu plugov in kmetijskih strojev iz znamenitih nemških in čeških tovarn.

Cene brez konkurence.

Čevljarnica FORCESSIN

Za praznike kaj posebnega!

Trst, via Caprin 5 pri Sv. Jakobu

Al' šteete čevljice
Za deklite in fantite?
Kakšne imajo radi?
Ta stari in ta mladi?
Eleganca, trajnost, nizka cena,
To troje je najvetjega pomena.
Najvetji magacin
Ima Forcessin
V ulici Caprin.

Čevljarnica FORCESSIN

D. A. Grusovin

v Gorici: Piazza Vittoria

(Travnik) v hiši Paternelli 21

Specijalist za kožne in spolne bolezni ter negovanje kože, perfekcioniran na dunajskih klinikah.

Sprejema od 9-12 in od 3-7 pop.

Steklene šipe

vsake vrste in mere. Prodaja na debelo in drobno. - Postrežba na dom. - Cene zmerne. Piazza Oberdan št. 3 (Hotel Europa) tel. 44-23.